

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Vladine obljube

In govoril je. Da, minoli teden je imel dr. pl. Körber zopet dolg govor. Razpravljaj je namreč o jezikovnem vprašanju. Govoril je tako prepričevalno in tako temeljito, da moramo sklepati, da je res izvrsten govornik, kakršnega nam zgodovina predstavlja Demostena. Poistični njegov govor bi moral vsakega ganiti, da mu da prav. A ganil je le njega samega. Krenil je zopet isto pot, kakor v prejšnjem govoru dne 16. oktobra. Samo toliko taktnosti je imel sedaj, da se ni upal naravnost izraziti za nemški državni jezik. Izrazil se je le za nemški posredovalni in osrednji jezik, kar je pa isto in le z drugimi besedami povedano.

Dobiti je mislil s tem na limance slovenske ozir češke poslance, ki pa predobro poznajo vlado in vedo „kam pes tace moli“. Torej zopet brez uspešno. Hvalisal je, kakor navadno, svojo nepristranost in pravičnost, in zatrjeval, da boče hoditi le srednjo pot. Da, spomnil se je celo § 19. drž. osn. zak., na podlagi katerega boče biti vsem narodom v Avstriji enako pravičen. Na podlagi te točke boče delovati v interesu Čehov. Torej samo Čehov. Ali za Jugoslovane ne obstoji ta točka? Tukaj se je vlada zopet izdala, kakor vedno, da nas smatra preneznatim, da bi se količkaj na nas ozirala. Dasi so jugoslovanski poslanci v temeljitih govorih opisali, kako potrebna je uravnava jezikovnega vprašanja tudi na jugu države, kjer celo naše prebivalstvo večje krivice prenaša od tujih narodov kot bratje na severu, in dasi so vladi predobro znane krivice, ki se gode Jugoslovanom, se jih vlada zopet ni spomnila. Kakor 16. oktobra, tako je tudi zdaj razpravljaj Körber zopet le o Čehih in Nemcih kakor da bi bila samo ta dva naroda v Avstriji. Zastonj so vse interpelacije, zastonj besede naših poslancev. Treba bode torej vse drugače postopati proti vladi. S samimi prošnjami ne naredimo

nič. Mi zahtevamo od naših poslancev, da na stopijo z vso energijo proti vladi, katera nas tako zapostavlja.

Tista pravična (?) vlada, ki se tako hlina, da boče ustrezati zahtevam vseh narodov, molči na pravične in skromne zahteve našega naroda.

Körber je mislil, da bode v svojem sedanjem govoru utolažil srca pravico iskajočega prebivalstva s svojimi zvitiimi besedami. Postavil je, kakor se je izrazil, Čehom most čez prepad. V svojem govoru, v katerem se je zopet pokazal pristaša nemške stranke, je prav na zvit in nejasen način zagovarjal svoje načrte glede jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem. Utemeljeval jih je seveda še nadalje, dasi ne v tako popolni obliki kakor poprej. Njegove zvite nakane vzbudile so i pri Čehih i pri Nemcih zopet velike proteste.

Torej smo sedaj še vedno na istem stališču kakor pred štirimi tedni. Vlada je zopet zabredla v tako kritičen položaj, kakor je bila poprej, ako ne celo v hujšega. Kajti tudi mi Jugoslovani ne bomo več prenašali težav, ki nam jih priza deva pravična (?) vlada in podpirati hočemo z vso močjo severne brate pri opoziciji proti vladi. In kaj bi tudi ne? Saj od sedanje vlade nimamo gotovo ničesar pričakovati, da celo namesto, da bi bili na boljem, smo še na slabšem. Vsa naša prizadevanja in vse naše skromne zahteve, vse naše prošnje, z eno besedo vse je „bob v steno“.

Da je pa vlada v sedanjem položaju res tudi v veliki stiski in se ji tla izpodmikajo, je gotovo.

Res je, da si je glede nagodbe vlada opomogla s tem, da jo je preločila na even tuelne boljše čase, ali kaj bo s proračunom za leto 1903 in s predlogo za pomnoženje armade, katera vprašanja se absolutno morajo rešiti to leto, ker so navezana na gotove obroke. In vlada že lahko računa, ob kakšen kamen bo zadela pri tej priliki. Prišlo boče do pravega

poraza vladinega, ako se njena načela in načrt stvarno ne izpremenijo. Ni se že treba veseliti dobrih uspehov, še manj pa, da bi jo i Čehi i drugi nemški narodi podpirali v teh zadevah po takih razmerah kakor so zdaj.

Vlada, kadar je kaj važnega imela, se je vedno zanašala le na desnico, a zdaj je ravno tukaj izgubila vse zaupanje in so ji torej šteti dnevi vladanja.

Ona ne najde le v Čehih nasprotnikov, ampak tudi v Jugoslovanih, kateri ji hočejo tudi z vsemi močmi v vsem njenem delovanju nasprotovati.

Sedanja vlada mora pasti, je naš princip, kajti dokler obstoja Körberjev kabinet, ostale bodo tudi krivice, ki jih moramo trpeti. Proč a sedanjo vlado!

Govor poslanca dr. Ploja v državnem zboru.

(Konec.)

Jaz mislim, da baš ista vlada, ki je pravzaprav le vlada uradnikov, in ki naglaša pri vsaki priliki, da je pravična vsem avstrijskim narodom, bi morala smatrati za svojo dolžnost in svojo prvo nalogo, da bi se izvrševali obto ječi zakoni. Ako dobi vlada toliko poguma, da to stori, se lahko uresniči, da bo češko nemški prepri v istini le tanka stena.

Nočem govoriti obširneje o uporabi slovenskega in hrvaškega jezika v uradih, šolah in javnem življenju.

Opozarjal sem že v razpravi o proračunu pravosodja, kako se vrše imenovanja pri sodiščih na Slov. Štajarskem in Koroškem, namreč iz ozra za ohranitev in jačenje nemške posesti v naših mestih in trgih na Spodnjem Štajarskem in Koroškem.

Opozarjal sem nadalje, na kako prezirljiv način se zapostavlja hrvaški in slovenski jezik

LISTEK.

Rejihan.

Poslovenil J. P.

(Dalje.)

Kartal ob marmarskem morju je jako ob ljudena postaja anatolske železnice. Na malem griču, oddaljenem le nekoliko od postaje je terasa, raz katere je krasen razgled po okolici. Od tu se lahko vidi vse tujce, ki dohajajo v Kartal. Lahko se pa vidi tudi tukaj one, ki iz Kartala odhajajo.

Žene in mladenke tukaj nimajo tako različnih razvedril, kakor pa jih imajo one na zapadu. Živijo jako mirno. Ni se jim pritoževati. In ne verjamem, če bi hotele, ako bi mogle zamenjati svoje nerazkošno, pa tudi neotožno življenje z onim na zapadu, ki je polno napora in nemira. Le malo jih je med njimi, ki si žele zapadne prostosti. A tudi te jo poznajo samo iz pripovedovanja. Največ pa jih je, ki se je boje.

One so prav zadovoljne in vesele v varnih haremih, v družbi najbližjih sorodnikov, prijateljev in zvestih služabnikov in služabnic. Dolgčas jim

je torej tuj, kakor opojna nemirnost. Zabave njihove so priproste, naravne in nedolžne. Ob lepem vremenu posedajo najraje pod milim nebom. Jasno nebo, svetlo solnce, lesketajoče se morje, zeleni hribci in temne ciprese jim vedre lice in srce.

Na terasi nad postajo se zbirajo turške žene jako rade. Kar cele ure posedajo tam po samezno ali pa v gruči na mehkih azijatskih preprogah. Kakor cvetlice v naravi so videti one v svojih belih, jasnih, zelenih, rožnatih in lilastih oblekah. In tako se zataplajo v morja, nebo, hitre pomorske ptice ter na prihajajoče in odhajajoče tujce, kakor tudi na mimoidoče.

Na zapadu se vobče misli, da pri nas na Turškem ne poznamo ljubezni. To ni res. Sicer turška ljubav res ni oni na zapadu povsem podobna, vendar ona se loči od iste komaj v. toliko, kakor se loči ljubav angleška od fran coske. Turška in zapadna ljubav sta si jako v sorodu. — — —

Rejihan je bil eden izmed onih mladeničev, ki so zabajali jako radi na teraso, kadar je iz vabilo lepo vreme žene in mladenke pod milo nebo. In čez nekoliko tednov se je razvilo med njim in neko mladenko, ki je dohajala ob

lepem vremenu na teraso, zanimanje. Nuri je ji je bilo ime. Bila je hči veleposestnikova. Rejihanu se je zdela ona najlepša in najljubeznivejša. Pajčolan, kateri je bil čisto narahlo pritrjen k zornemu ličcu, ni skrival lepih očes, pa tudi zametastih ustnic ne. In če se je Nuri je samo malce obrnila in privzdignila glavico, že se je pokazal lep podbradek, ki je prorokoval o snežno belem vratu. Žene in mladenke na deželi se nikakor ne oblačijo tako strogo bizantinski, kakor se morajo one v Carigradu.

Kako sta se Rejihan in Nuri je seznanila in si razodela svojo ljubav, to sta vedela sama. Še mati njena, ki jo je spremljala vselej in povsod, ni vedela o tem ničesar. A gotovo je, da prevelikih zaprek pri tem nista imela. Vsak turški mladenič je toliko iznajdljiv, da zna vtibotapiti svoji izvoljenki pismo. In če se odzove ona, potem se razvije med njima tajna ljubav, ki jima je tem dražja, čim bolj jo morata skrivati. —

Od Carigrada do Kartala je eno uro daleč. Rejihan me je obiskoval pogostoma in redno. Kar sem nekoč opazil, kako se je spremenil. Njegova veselost je izginila. Nisem se ga mogel veseliti več. Bil je tih, samcat, zamišljen in upadal je vedno bolj. Spoznal sem takoj, da mora vzrok

pri naših sodiščih. Povdarjal sem, da se to pri stransko ravnanje poprej ne izpremeni, dokler ne bode na krmilu graškega nadsodišča mož, ki bo prost vseh političnih strastij, in ki si bo prizadeval, da justica ustreza svoji visoki nalogi, ne da bi uplivalo nanjo valovanje narodne in politične strasti.

Tudi v območju tržaškega deželnega nadsodišča se prezira slovenski in hrvatski jezik na škodo stvari. Moj tovariš Spindič je vložil v tej zadevi tukaj nešteto interpelacij. Toda na te, kakor tudi na mojo skromno interpelacijo glede kršenja jezikovnega prava pri sodiščih na Koroškem in pri finančnih oblastih se vlada do danes ni odgovorila. Jaz imam za to dobro pojasnilo. Vlada se namreč sramuje na te interpelacije resnično in pošteno odgovoriti, ker bi potem morala priznati, da so razmere v teh deželah take, da izzivajo najhuje ocenitev iz stališča zdrave uprave in primerne justice.

Na kratko še opozorim na to, da v istreku deželnem zboru vladni zastopnik še do danes odgovarja na slovenske in hrvatske interpelacije samo v italijanskem jeziku, (Čujte, čujte!), dasi so v tem oziru slovanski poslanci stavili različne prošnje in zahteve.

Končno moram še opozoriti na to, da še dosedaj ni vlada rešila niti enega sklepa dalmatinskega deželnega zbora za uvedbo hratskega jezika v urade v deželi, kjer biva 97%. Hrvatov poleg 3%. Lahov.

To so razmere, katere bi morala zboljšati vsaka vlada, katera želi v resnici vladati in ne životartiti.

Zahtevamo tudi, da se ne reši jezikovno vprašanje samo na Češkem in Moravskem, temveč tudi na jugu države. Ta rešitev in uravnavanje mora ustrezati drž. tem. zak., pravnemu pravu in zahtevam praktične upravne in sodne službe in se mora ozirati na stvarne potrebe in koristi prebivalstva.

Ker je že itak moj tovariš dr. Pantuček temeljito in stvarno pojasnil vladne načrte glede češkonemškega jezikovnega vprašanja, ne bom tega natanko razpravljaj. Povdarjati moram le, da hoče vlada s temi načrti polagoma vpeljati nemščino v državni jezik. (Živahno pritrdjevanje. Ugovori.)

Že iz tega vzroka ne morem sprejeti teh načrtov.

Ne bom razpravljaj, ako ni morda iz praktičnih ozirov potrebna in priporočljiva enotnost pri osrednjih vladah. Omenim le, da zdaj pač ni razlogov niti v formalnem niti v stvarnem oziru, da bi priznali nemščini, ki jo govori manjšina (Tako je!) prebivalstva, posebno veljavo in pravico, ki nasprotuje ustavi in pravnim zahtevam nemških narodov v Avstriji in ki bi slovanske narodnosti ponižala na stališče manj vrednih narodov. (Živahna pohvala.)

Slednjič pa zaključim vladi: „Manj besed, pa več dejanj“. (Pohvala.)

temu tičati v ljubezni. Nekoč sem povpraševal Rejhana očetovski o tem. Obstal mi je. Jecljaje in boječe mi je zaupal, da ljubi Nurijs in me poprosil, da naj mu jaz pomagam, da bode ona njegova.

„Da! Ljubiš deklico?“ sem ga vprašal.

„In Nurijs?“

Pomisljal je — nato pa dejal: „Mislim, da me ljubi.“

„Misliš samo!... Ne veš?“

„Hočem ti pisati o tem iz Kartala.“

Pogledal sem ga pomilovalno. Obraz se mu je silno rdečel.

Vlada si ne sme več prizadevati, da od strani bližnje ovire, temveč naj začne hoditi po tisti poti, po kateri zamorejo vsi narodi Avstrije enakomerno in mirno dospeti do svojega prava, da se naseli enkrat mir v naši domovini. (Živahna pohvala in ploskanje — govorniku čestitajo.)

Celjske in štajarske novice.

(Važna imenovanja pri nadsodišču.) „Slovenski Narod“ piše v svoji številki od 18. t. m., da se bodo imenovali nekateri nadsodniki pri višjem deželnem sodišču v Gradcu. Dotični dopis se je v številki od 19. t. m. popravil v toliko, da nadsodnik Scheuchenstuel ni umrl, marveč je postal podpredsednik nadsodišča; popraviti se mora pa tudi še v tem oziru, da je g. Walter že več let nadsodnik pri nadsodišču v Gradcu ter ga tedaj ni treba šele imenovati. Prazna so pa res tri mesta in sicer ono mesto, katero je dosedaj imel novoimenovani podpredsednik Scheuchenstuel, nadalje mesto, katero je postalo prazno, ker je nadsodnik Ledenig šel v pokoj, in tretje mesto, ker je postal nadsodnik Kar-nitschnig dvorni svetnik pri najvišjem sodišču. Gg. Scheuchenstuel in Ledenig bila sta ude slovanskega senata, in bi človek potemtakem pač pričakoval, da bi od treh novih nadsodnikov, ki se bodo imenovali, morala biti vsaj dva Slovenci, tembolj ker imajo pri nadsodišču vsaj toliko opravila s slovenskimi akti kakor z nemškimi, in bi vsaj polovica nadsodnikov morala biti slovenske zmožnosti. Tudi o novoimenovanem podpredsedniku Scheuchenstuelu se mora reči, da je odločen nasprotnik slovenskih težav in slovenskega uradovanja, ne morda prijatelj, kakor bi človek mislil. Imenovanje treh nadsodnikov je pač tako važna zadeva, da bi vsaj odločilni naši možje se morali bolje poučiti — tako kakor Nemci, ki ne pozabijo niti najmanjšega služabnika, ki je njihovega mišljenja. Tukaj bi mi Slovenci pač radi videli, da bi ena kakor druga stranka, liberalna kakor klerikalna, se na Dunaju potegovala za slovenske možje. Samo tožiti in pisati ne pomaga nič. Prepričani smo, da je gotovo kaj vrednih in zmožnih mož med sodniki na Kranjskem, ki bi lahko prosili za to mesto in bi morebiti to tudi dosegli, da se le naši odločilni možje zunaj zanje pobrigajo.

(„Celjsko pevsko društvo“) priredi v nedeljo, dne 30. novembra t. l. gledališko predstavo „Brat Martin“. S to predstavo prične društvo svojo letošnjo gledališko sezijo. Na repertoarju je tudi več novih iger. Vse natančneje prihodnjič.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) nabral je zopet dr. J. Rakež v Šmarju pri Jelšah v veseli družbi ob prihodu starega prijatelja 16 K 30 v, za kar mu naj je srčna zahvala.

(Sodnijski izpit) je napravil g. dr. Anton Mulej, avskultant v Celju. Čestitamo!

(„Celjski Sokol“) naznanja, da bode s prihodnjo nedeljo, dne 23. t. m. zopet upeljal telo

vadbo gojencev, ki se je prekinila o poletnem času radi izletov. Vaje bodo samo ob nedeljah od 2 do 3 ure. Telovadba je nedogledne koristi posebno za mladino obrtniškega in tudi trgovskega stanu, zlasti v dobi, ko se telesno najbolj razvija, telovadba je gotovo za mladega obrtnika najboljšo sredstvo, s katerim se mu razvija telo vsestransko in postane vstojno. Skrbeti pa nam je tudi za dober sokolski naraščaj. Zato se obrača na „Celjski Sokol“, spolnujoč svojo dolžnost, do vseh slovenskih obrtnikov in trgovcev v Celju s prošnjo, da dovolijo svojim učencem udeleževati se teh vaj in da tudi gledajo na to, da bodo iste redno obiskovali.

(Mestni očetje celjski) so si pretekli teden privoščili malo zabavico. Pozabavljali so nekoliko naši posojilnici na račun olepšave mesta in slovesno protestirali proti mnenju, da hočejo edino iz narodnega sevrastva predreti kaplanijo in zgraditi stezo do Savinje in most čez njo. I, seveda! Saj vemo, pri čem smo. Kakor so nam svoj čas nagajali, nagajajo nam tudi sedaj, ali vendar je „Narodni dom“ v Celju, in s ponosom smemo reči, da je najlepša zgradba v mestu. Ravnotako smemo trdimo, da bi posojilnica s svojo nameravano zgradbo več storila za olepšavo mesta, kakor pa naši mestni očetje s svojo stezo in mostom, ki ga imajo vedno le — na papirju.

(Od deželnozbornskih volitev.) Omenili smo zadnjič, kako čudno se je obnašal župan Rakusch pri dež.-zbornskih volitvah. Temu moramo do staviti, da se ni sam Julče tako vedel, temveč tudi tukajšnji odvetnik Schurbi, ki je bil tudi član volilne komisije. Ta človek je imel toliko čudnih vprašanj, seveda le na slovenske volilce, da je pri nas vzbudilo splošno ogorčenje. Tako je vprašal nekega slovenskega doktorja prava, ako plačuje davek in ako ne stanuje v okolici, kar ga seveda ni popolnoma nič skrbelo, ker je bil dotičnik v volilnem imeniku in je torej imel itak pravico voliti. Sploh pa je dr. Schurbi dobro vedel, da je dotični slovenski volilec davkoplačevalec, ker ima 280 K mesečne plače, pa ne samo na papirju, kakor mnogo nemških volilcev, nego v resnici. Dr. Schurbi bi bolje storil, če bi vprašal vsakega nemškega volilca, če ima res toliko plače, da bi moral davek plačevati.

(Spada tudi k značaju.) Pri c. k. okrajnem sodišču v Celju službujejo c. k. oficijal Bergoč je pred nekaj časom postal nadficijal in se piše sedaj — menda iz same hvalečnosti za to imenovanje — „Bergotsch“, dočim se je prej podpisoval Bergoč. Ali ni to smešno?

(Šolske vesti.) Nadučitelj pri Sv. Lenartu nad Laškem je postal g. Albert Planer, okrajni pomožni učitelj v Celju in dosedanjí suplent na vadnici mariborskega učiteljskega. Stalni učitelj v Breznem g. Fr. Breznik je nameščen kot okr. pom. učitelj za okraj Sv. Lenart v Slov. goricah. — Na šoli v Studencih pri Mariboru sta razpisani dve mesti. — Usposobljenostni izpit za ljudske šole so naredili sledeče kandidatnje in kandidatje:

„Ničesar ne vem, kar bi morala skrivati pred Tvojim očetom in dobrotnikom. Prosim za pomoč tudi jaz. Povej mu vse! Povej mu, da Te tudi jaz ljubim tako vroče, kakor Ti mene.“

Že v nekoliko dneh potem sem se napotil v Kartal. Rejhan me je čakal na postaji in mi razložil vse, kar sem moral vedeti, ako sem hotel govoriti z Ahmed efendijem, očetom Nurijinim.

Napotil sem se k njemu in mu povedal takoj, ko sva se pozdravila, zakaj sem prišel. Ko sem mu povedal, je dejal: „Poznam Rejhana, je na dobrem glasu!“

„Ali smem torej upati, da mi daš svojo hčerko za ženo?“

„Tega ne morem“, je dejal.

„Zakaj ne?“

„Angele vprašaj, ali je popleni Rejhan, je omenil. Potem pa je dejal, ne da bi me gledal v oči.“

„Noben vas ni bil. V ljubavi ne morem, ker sem se ločena žena. — Tudi on ne ve, kaj si želi kraj. — Po njegovih besedah se mi zdi, da bi se lahko z njim, takoj pa ne morem, ker mi ni jasno.“

„Ničesar“, je dejal. „Da, popleni Rejhan je, ki ga imam.“

gdč. Olga Bradaška v Ljubnem pri Celju, s. Aleksija Erzar v Mariboru, Karolina Gomilšek v Trbovljah, Mirka Gregorin v Celju, Roza Lapajne v Vidmu, Matilda Mihalč v Ljutomeru, Pavla Miklavc v Makolah, s. Eleonora Pirnat v Mariboru, Marija Rupnik pri Sv. Florijanu v Doliču, Marija Šircelj v Cirkovčah (z odliko), Ida Schittnig v Hočah; gg. Rudolf Arušek v Globokem pri Brežicah, Al. Bučar v Sv. Lovrencu na Drav. polju, Jos. Gorup na Polensaku pri Ptuj, Ivan Jakše na Vranskem, Avgust Lukežič v Cirkovčah, Ivan Magerl v Svibnem, L. Mohorko v Majšpergu, Ivan Pavlovič v Vidmu in Mihael Slemenšek v Novi cerkvi pri Ptuj. Dopolnilno preskušajo iz nemščine je napravil g. Iv. Jerovšek v Sv. Lovrencu pri Celju.

(Premeščenja.) Davčni nadzornik Viktor Elsbacher je premeščen iz Licensa v Ptuj. Davkar Emil Straczowsky iz Laškega v Slovenjigradu, Anton Grejan iz Kozjega v Laško, davčni pristav Fran R. Bitsch iz Ptuja k okrajnemu glavarstvu v Celju in davčni praktikant Fran Gala k davkarji v Brežicah.

(Iz Št. Pavla pri Preboldu.) Šentpavelčani se že zopet dramimo. Še nismo pozabili utisa zadnjih vesellic, že pripravljamo drugo. V Latkovi vasi naše fare združili so se požrtvovalni možje ter ustanovili prostovoljno požarno brambo, ki ima že potrjena pravila. Da bi si pridobili nekaj denarne podpore, prirede veselico, na katero ste vabljeni vsi prijatelji in rodoljubi od blizu in daleč, da nas podpirate ob priliki naše prve veselice ter nam obenem date spodbudo. Veselica se vrši v nedeljo, 23. listopada t. l. pri „Peku“ po sledečem sporedu: 1. Pozdrav in govor. 2. Srečolov. 3. Prosta zabava. Sodeluje godba na lok (oddelek narodne godbe.) Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vstopnina 20 vin. Ker je čisti dobiček namenjen za nakup potrebnega orodja, se preplačila hvaležno sprejemajo. K mnogobrojni udeležbi najvjudneje vabi odbor.

(Iz Šmartna na Paki.) Dne 17. t. m. so se vršile tukaj občinske volitve, na katere smo že dolgo z velikim zanimanjem čakali. V tretjem razredu zmagała je stranka našega dosedanjega g. župana v drugem je pa sijajno propadla. V prvem razredu je prišlo, ker sta imeli obe stranki enako število glasov, do žrebanja; končno bo imela vsaka stranka enako število glasov v občinskem zastopu. Eno je gotovo: da g. M. Pirtovšek ne bo več voljen županom. On času volitve nekoliko razburjeni duhovi se bodo pa menda čez kratek čas zopet pomirili.

(Občni zbor „Šaleške čitalnice v Šoštanju“) vršil se bo v nedeljo, dne 23. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih hotela „Avstrija“ v Šoštanju. K občni udeležbi vabi ude čitalnice odbor.

(Na Gor. Ponikvi) blagoslovili so dne 9. t. m. krasno novo šolsko poslopje, katero je po sklepu občinskega odbora postavil g. Vinko Ježovnik v splošno zadovoljnost. Naj krasna stavba prinaša obilo haska občini in celi slovenski domovini!

(Železnica Grobelno-Rogatec-deželna meja) pač ne bo tako hitro gotova, kakor pričakuje naše ljudstvo, po katerega ozemlju bo tekla, kajti mestni zastop celjski je v zadnji seji sklenil, da podjetniku ne plača subvencije 6000 K, ako se imenovana železnica ne odcepi od južne železnice v Celju. Ker je pa to poslednje popolnoma izključeno, ne bo denarja, in zgradba se bo radi rekurzov od obeh strani gotovo zavlekla. Da pri tem trpi naše ljudstvo, to je seveda malo mar i podjetniku i celjskim mestnim očetom, ki imajo dovolj denarja za nepotrebne nemške šole, kakor n. pr. Šoštanju, za katero so podarili 500 kron, a za podjetje, katero bi našim ljudem prineslo dobiček, je mestna blagajnica zaprta. Pa saj se poznamo.

(Čitalnica v Konjicah) ima svoj letošnji občni zbor dne 29. novembra ob 8 uri zvečer v lastnih prostorih po sledečem sporedu: 1. Po zdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in knjižničarja. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo go. spodarja. 5. Poročilo računskih pregledovalcev. 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajnosti in nasveti.

(Županom v Konjicah) je izvoljen praktični zdravnik dr. Adolf Kadiunnig, županovim namestnikom posestnik Jos. Rest, svetovalcema pa Fr. Werbnigg in Karl Wesenschegg.

(Mariborska čitalnica) priredi v nedeljo, dne 23. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu“ gledališko igro „Deseti brat“. Udje in goatje se vabijo.

(Porotno sodišče v Mariboru) je obsodilo Josipa Bračko iz Kunave vrha na osem let ječe, ker je dne 11. avgusta t. l. toliko časa pretepalo svojo staro mater, da je vsled tega pri hodnji dan umrla — Franca Lenarčič, ki je bil obdolžen, da je svojo ženo Marijo rojeno Plohl umoril. je porota enoglasno oprostila umora, spoznala pa krivim uboja, radi česar mu je so dišče prisodilo 8 let težke ječe.

(Slovenska šola v Št. Ilju v Slov. goricah.) Ta važna postojanka ob naši jezikovni meji nam je po odloku deželnega šolskega sveta in vsled rekurza občin Ceršak, Dobrenje in Selnica ostala takšna, kakor je bila — slovenska, dasiravno so Nemci napeli vse sile, da bi nam jo pozmehčili. Do leta 1900 je bila večina krajnega šolskega sveta slovenska, ali znani Pistor si je znal pridobiti večino. Na njegovo besedo sta prislili šentiljska in cirknjska občina, da se jima poviša število udov krajnega šolskega sveta in deželni šolski svet je ugodil tej prošnji. Šentiljčani so dobili dva in Cirknjčani enega novega zastopnika in tako tudi večino. Pistor je s pomočjo novodošlega nadučitelja Sadu prodrl s svojim predlogom, da se v tretjem in četrtem razredu poučuje v nemškem jeziku. Okrajni šol. svet v Mariboru je seveda z največjim veseljem sprejel ta predlog in ga predložil deželnemu šolskemu svetu, da ga potrdi. Toda zgoraj omenjene občine so rekurirale proti temu predlogu, rekurzu se je ugodilo, in odlok okraj. šolskega sveta mariborskega je bil razveljavljen — iz pedagogično-didaktičnih razlogov. Radovedni smo, kaj si je mislil g. Sadu, ko je to zvedel. Za Nemce je bil to hud udarec. Ali izmislili so si zopet nekaj. Zgoraj omenjene tri občine naj si zgrade lastno šolo, šentiljska štirirazrednica naj bi se odpravila, in tako bi ostala samo šulterajnska dvorazrednica, katero je lani prevzela dežela v svojo obakrbo. Ali upamo, da se jim bo tudi ta načrt izjalovil, kajti naši ljudje si ne puste tako hitro vzeti svojih starih pravic.

(Ptujski mestni zastop) je v zadnji svoji seji imenoval generalnega ravnatelja juž. železnice dr. Aleksandra Eger častnim meščanom mesta ptujkega, ker se je menda po njegovem uplivu namestila v Ptuj popravljajnica železniških voz in vpeljal direktni osebni vlak iz Ptuja v Maribor.

(Iz Ptuja) nam poročajo: V nedeljo je priredilo hajdinsko bralno društvo veselico s tamburanjem, petjem in predstavo. Jako radi smo prihitali k svojim zavedno-narodnim sosedom, da se 2 njimi poveselimo, saj imamo doma v Ptuj sami za-se le redkokrat tako priliko. In ni nam bilo žal. Krepi tamburaški zbor 15 hajdinskih mladeničev nas je v resnici presenetil. Pozdrav predsednikov nam je segel v srce, in oba zbora, moški in ženski sta nam prav lepo tolmačila lepoto naše slovenske pesmi. Jako vznemirljiv je bil govor domačina M. Stručla, ki je pozivljaj mladino, da naj si s čitanjem dobrih knjig in časopisov pridobi izobrazbo, katera ji je neobhodno potrebna v boju z narodnimi sovražniki. Nato se je igrala veseloigra „dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček“ s prav dobrim uspehom. Kratko in malo, veselica je jako lepo uspela. Le tako naprej! In da nas kmalu zopet povabite!

(Mati in sin požigalca.) V Št. Bolfenku pri Ptuj prišli so kočarico Terezijo Zima in njenega sina Antona, ker sta zažgala svojo lastno kočjo in s tem zavarovalnico oškodovali.

(Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu) si je izvolilo na II. občnem zboru dne 8. novembra t. l. za zimski tečaj 1902/3 sledeči odbor: phil. Ivan Masten, predsednik, phil. Ivan Jano, podpredsednik, phil. Jos. Vidovič, tajnik, iur. Ferdo Lašič, blagajnik, phil. Pavel Lokovšek, knjižničar, iur. Josip Požar, gospodar, tehn. Josip Skoberne, odbornikov namestnik.

(Zabavni večer) priredi izvenskademčna podružnica av. Cirila in Metoda v Gradcu a pri jaznim sodelovanjem gospe J. Rožmanove, g. Lipovec, akad. društva „Triglav“ in društva „Naprej“ dne 24. novembra 1902 ob 8. uri zvečer v „Steinfelderhieballe“. Vstopnina za osebo 1 K, obitelj (4 osebe) 2 K, za dijake 60 v. Preplačila

se z ozirom na dobrodelni namen hvaležno sprejemajo. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

(Pri volitvah v graški mestni zastop) je bil v tretjem razredu izvoljen samo en pristaš nemške ljudske stranke; za vse druge je ožja volitev med Nemci in socijalnimi demokrati.

Druge slovenske novice.

(Otrok se je zadušil.) Dne 15. t. m. pustila sta zakonska Karlič v Ljubljani svojo 2letno hčerko samo doma, nadejaje se, da pride k njej najeta varuhinja. Te pa ni bilo. Ko je prišla mati potem opoldne domov, našla je otroka mrtvega v postelji. Otrok se je bil zadušil.

(Nesreča.) Na Vrhu pri Vrhniki je padla pretekli teden s peči neka 77letna ženska in se ubila.

(Utonil je) dne 17. t. m. Valentin Šusteršič, mizar iz Mengša na Kranjskem, v Savi pri Lazah. Ponesrečenca še niso našli.

(Nesreča pri lovu.) V Preski na Kranjskem je lovec Ivan Kužnik ustrelil nekega berača. Nesrečnež je bil za grmom in lovec je baje mislil, da je lisica. Čudno je, da se človek lahko zamenja z lisico!

(Nesreča.) Zadnji teden je padel v Dvoru pri Žužembergu gospodarski uslužbenec pri knezu Auerspergu, Franc Poljak, v staro ahrambo za oglje, ki je nad 6 metrov globoka. Našli so ga še le drugi dan mrtvega.

(Pazite na otroke!) Zgorel je na paši dne 15. t. m. štiri leta stari otrok Marija Meden iz Kočljeka na Kranjskem. Na paši so si namreč otroci napravili ogenj. Otrok se je hotel segreti, pri čemur mu je zagorela obleka, in je tako zgorel. Vsega opečenega so prepeljali potem v bolnico, kjer je dne 17. t. m. umrl.

(Tatvina v cerkvi.) V Leskovcu na Dolenjskem je v cerkvi neznan tat vlomil v nabiralnik ter pobral iz njega ves denar. Kdo je ta zločin doprinesel, se sodno preiskuje.

(Potres.) V Črnomlju in okolici so čutili dne 11. t. m. ob 5. uri 15 minut zjutraj precejšnji potres. Sunek je trajal 6—7 minut.

(Nesreča na železnici.) V noči od sobote na nedeljo ponesrečil se je železnični sprevodnik Josip Jera. Odpeljal se je s tovornim vlakom iz Ljubljane v Trst. Blizu Sežane je padel z vlaka neznan kako in je najbrže obležal ne zavesten na tiru. Pol ure za tovornim vlakom sta prihajala v Trst dva stroja, ki sta bli čez njegovo telo. Na strojih so celó v Trstu zapazili sledove krvi. Truplo ste bili odrezani obe nogi in roki. Po obrazu in glavi pa je bil ves razbit. Truplo so prenesli na sežansko pokopališče in potem prepeljali v Ljubljano.

(Naslednik Lovrenca Serajnika) je postal podkranski župnik Anton Trobeš, katerega je imenoval cesar za velikovskega prošta in župnika v Tinjah.

(Umrl je v Trstu) velezaaluzni kanonik Fran Černe v 80. letu svoje starosti. Bil je velik boritelj za slovensko stvar v Trstu in si je posebno za škofovanja vladike Glavine in Šterka pridobil veliko zaslug za tržaške Slovence. Blag mu spomin!

Dopisi.

Škofjavan. Že dvajset let je minilo, kar se je mogočnemu bivšemu županu občine Škofja vas, Francu Okorn, nemčurški županski stolec spodbil. Padel je tako globoko a svojo stranko, da ne bo nikoli več splezal na županski stolec. V priznanje njegovih zaslug kot župan glede nemškutarije še sedaj baje dobiva brezplačno protest list „Deutsche Wacht“, iz katere zajema svojo modrost. Ne vem ali iz maščevanja, ker se je prekuonil iz županovega sedela, ali pa iz hvalečnosti, da se zamore kot župan v pokoju brezplačno čitati „vahtarco“, vedno tahta in preži a svojo stranko, če bi zamogel Slovencem katero zasoliti.

Pred kratkem so nekateri modre glavice iz Škofjevasi sklenile — izvršiteljem sta bila izvoljena Fr. Okorn in Fr. Čepel — da se prenovi kapelica ob glavni cesti nad Škofjovajo. Pri izvršitvi tega sklepa pa načelnika a svojimi pristajali, ako se ne dobička, saj nobena gnutne

škoda ne smeta imeti. Pričelo se je torej beračiti zlasti pri Slovencih. Naberačilo se je dovolj, sedaj pa pokažimo, da naj se to delo ne izvede iz verskega nagiba, ampak iz političnega. Napis kapele mora biti nemški ali vsaj takšen, da ga bo vsakdo smatral za nemškega. Valed tega nečuvnega koraka je nastal hud prepri med strankami. Akoravno se je svarilo, da se naj napis opusti, in je slikar hotel napraviti napis „moli in delaj“, moral je to opustiti in na povelje Fr Čepela napisati „renovirt“ z letnico — tako bi naj ta kapela tik državne ceste nosila pečat, da tukaj prebiva narod, kateri sili v bismarkijo, v nemški rajh.

To nečuvno početje naj bi se vključ javnega protesta od slovenske strani završilo s slovesnim blagoslovom kapele. A blagoslovljenje kapele naj bi se ne vršilo od domače duhovščine, ampak od oo. kapucinov v Celju. Zatorej imenovane modre glavice najpoprej pri oo. kapucinih poprosijo, da izvrše cerkveno blagoslovljenje, in šele po sprejetem pouku, da ne sme nihče v prave domačega g. župnika segati, se je Fr. Čepel ponižal in prosil istega, da kapelo blagoslovi. Ko je g. župnik omenil, da se slovenska stranka spodtika nad napisom, da so že nastali hudi prepri raditega napisa med strankami, da se je bati izgrediv in celo oskrunjenja kapele, če bi se kapela blagoslovila predno se da nasprotni stranki zadoščenje, katera ima pravico se potegovati in braniti svojo posest, in bi torej naj bolje bilo, da se napis popolnoma odstrani, ali pa nadomesti z latinskim, se Fr. Čepel izjavi, da tega ne stori, in naj rajši tako ostane, ne da bi se kapela blagoslovila — ter možato odide, misleč, bodem že drugega gospoda našel, na kojega povelje se bode moralo blagoslovljenje izvršiti. Za upajoč, da mora gotova zmaga biti, postavijo velikanški maj. S postavljanjem so imeli dovolj dela in truda, in delo je še le bilo dokončano ob dvanajsti uri v noči od sobote na nedeljo. Po dokončanem delu se je vriskalo in ukalo, da je bilo kaj, pa glej, o smola, komaj so delavci po dvanajsti uri odšli, pride sovražnik, maj se podžaga in pade kakor je bil dolg in širok. Ljudem, kateri so šli drugo jutro k božjemu opravi, je podžagani in ležeči maj dovolj smeja povzročil.

Is Ljutomer nam pišejo: Priznati moramo, da so naši Posilimci jako pridni, kadar se gre za uresničanje njihovih vsenemških idej. Tako neumornih delavcev za zgradbo vsenemškega mostu od Belta pa do Adrije pač ni nikjer. Kakor ravno pri nas. Dan za dnevom si izmišljajo novih sredstev, katera naj bi jim uresničila njihove „vzvišene“ želje, in seveda podpirajo jih pri tem vsa naša oblastva, da, če le mogoče, odščipnejo nam tupatam kak košček pravice, seveda „z najboljšim namenom“ in edino v prosep svojih ljubljenih sodeželanov. Tudi sedaj so si izmišlili nekaj povsem novega.

Kakor je znano, se Ljutomerčani ne moremo ravno pritoževati, da imamo premalo ljudskih šol. Koliko jih je? Imamo trirazredno nemško šolo, ki jo je „Südmarka“ ustanovila in dežela sprejela v svojo oskrbo, akoravno hudobneži naklapajo, da boluje za sušico z učitelji in učenci vred. Dalje imamo štirirazredno deško in dekliško Fran Josipovo okoliško šolo, šolo v Cezanjevcih, na Cvenu in na Stari cesti, torej vsega vkup 6, reci in piši šest ljudskih šol. Ali našim slavnim potomcem medvedjih lovcev pragermanskih v svoji skrbi in brigi za prosveto slovenskega naroda to še ni dovolj. Dati nam hočejo še eno. Kako ne bi jim bili hvaležni, ko tako res prav po očetovski skrbi za nas! Da, prav res! Kako morejo oni slovenski šovinisti še kričati, da nas hočejo naši „dobrotniki“ oropati narodnosti, da nas hočejo germanizirati, ko nam kar sami od sebe ponujajo novo šolo!

Ali tupatam je tudi še kak človek, ki nič kaj prav ne zaupa „velikodušni“ ponudbi. Da nekaterim se zdi nova šola nepotrebna, drugi pa, kar je „hujših zabavljacev“, pa pravijo, da je kar naravnost škodljiva, pogubonosna za ljutomersko slovenstvo, nekako tako, kakor oni leseni konj za Trojo, pravi danajski dar. In res je. Čemu nove šole? Čemu naj se izločijo občine Presika, Slamnjak in Pristova iz ljutomerske okoličanske šolske občine? Ker jim je predaleč

do šole? No, to pač ne bo povod. Gotovo, pri pravnejši je, ako se ima šola v domačem selu, posebno ako se jo dobi zastoj, brez stroškov, kakor bi bilo v tem slučaju, kajti naši „Nemci“ hočejo prebivalcem omenjenih občin postaviti šolo na svoje lastne stroške, samo — da se jih iznebe. Tako mislimo mi namreč, in tako tudi računajo „Nemci“. Stvar nam je popolnoma jasna. Ako se izločijo one tri občine, je Fran Josipova ljudska šola nepotrebna in se odpravi, ostane pa nemškutarska „südmarkina“, in slovenski otroci, kar jih ostane po odpravljeni Fran-Josipovi, naj bi zahajali v to šolo. Res „kunšno“, prebrisano! Ne, ni to slab načrt, ali ne boš Mihel!

Sicer res leta in agitira po omenjenih občinah vse kar po Ljutomeru nemški „leze ino gre“, res obljublja vseh mogočih in nemogočih pri spevkov in olajšav, da, celo naš „nepriustranski“, ali vžlic temu skrajno nemško nacionalni voditelj okrajnega glavarstva, g. Rainer, dela na vse kripnje, ali upamo, da se jim bo ta sloveno žrski načrt izjalovil. Upamo, pravim, kajti, kakor čujemo, je le nekaj moč v omenjenih občinah, ki so se vsedli nemškim tičarjem na limance.

Pozor torej ljutomerski Slovenci! Ne dajmo si vzeti tako važne postojanke, kakor je naša okoličanska ljudska šola! In vi, slovenski okoličani, ne dajte se premotiti, ne verjamite sladkim in priliznim besedam vaših narodnih nasprotnikov, ki se vam samo takrat laskajo, kadar vas menijo izrabiti v svoje strankarske vse nemške namene, drugače bi vas pa najrajši vtopili v žlici vode. Ako hočete, da vam se otroci ponemčijo, ako želite, da bodo vaši sinovi kdaj z drugimi odpadniki vred tulili slavo nemškemu svetniku Bismarcku, ako hočete, da bodo vaše hčere zaničevale jezik, s katerim jih je negovala Slovenka mati, ako zahtevate, da bodo pljuvali vaši potomci, potomci slovenskih staršev, na vse ono, kar je vam sveto in drago — bodi vam! Uničite lepo se razcvitajočo okoličansko šolo in pošljite svoje otroke v „südmarkino“, da se tamkaj navdahnejo pristnega „zveličavnega“ tevtonskega duba, da se nauče zaničevati svoj rod in sovražiti one, ki se ne marajo potopiti v vsenemškem morju! Tako vi! Mi pa, katerim je sveto, kar smo podedovali od svojih prednikov, in hočemo ohraniti, kar smo si priborili v težkem boju, ki hočemo napredovati in ne nazadovati, mi pa ne odnehajmo, ampak potrudimo se, da onemogočimo naklep svojih „priatelj“!

Posebno pa opozarjamo našega poslanca g. Kočvarja, da osvetli na pristojnem mestu postopanje našega g. Rainerja in izposluje, da se mu bo od tamkaj razjasnilo, da naj se ne meša v stvari, ki mu niso nič mar.

O celi zadevi bomo o priliki še poročali.

Narodno-gospodarske novice.

Domača zdravila za živino.

Is raznih virov in skušenj nabral Pohorski (Konec.)

Voda čvrsta je sredstvo, da se ohrani živina zdrava, zato se naj skrbi, da nikdar ne pomanjkuje živini hladne, čiste in čvrste vode. Pa je voda tudi izvrstno zdravilo nevarne svinjske bolezni „černa“ (ponekod pravijo „vranični prisad“, tudi „pereči ogenj“). Ta bolezen se veliko lažje odvrne še za časa, kakor pa v bolezni zdravi. Najbolj je treba skrbeti, da ne pomanjkuje svinjam hladne vode za pijačo in kopanje. Tudi je koristno v bolezni jih polivati s hladno vodo in jih potem oribati s slamo. Za pijačo v bolezni pa služi zopet hladna voda, kateri se primeša nekaj kisa. Za časa, ko se je bolezen začela, je koristno puščati na žili in v podvrtnik zavleči teloh. S kisom zalivati nekateri jsko svetujejo. Ali pa se vzame 15—30 gramov solitarja, kateremu se doda 2—4 grame kafe. To se z moko in vodo zmeša v testo in v svalkih po trikrat ali pa še večkrat na dan povžiti da. Tudi klorovo apno se rabi, in sicer se ga za osem gramov raztopi v četrt litru vode in po štirikrat na dan po dve žlici odraščeni svinji vlije v gobec, manjši pa polovico toliko. Oteklina na životu se naj mažejo s terpentincem in ko so se predrle, je koristno z razbeljenim železom izžgati.

Vosek in strd sta najboljša pomočka, da konjem kopita ne razpokajo. Vzame se vsakega enako veliko, pri rahlem ognju raztopi in se zmeša. Potem se kopito lepo osnaži in s šopkom v to mazilo namočenim zgoraj in spodaj dobro namaže. Če se večkrat rabi, naj se vsakikrat mazilo segreje in kopito bo postalo zdravo in mehko.

Vranjica ali nalip se priporoča kot najboljšo zdravilo povodom treslike pri kravah. (Dobiva se v štacunah z dišavnim blagom pod imenom Aconitum Napeltis, Eisenhut). V bokal veliko steklenico se nareže do tri četrtine steklenice visoko, potem pa se naliže nanj vinskega cveta. Steklenica se pusti stati na toplem kraju 24—48 ur, dokler ni tekočina že črno-zelena postala. Potem so odcedi v drugo steklenico in kadar se rabi, se vlije v polič prestane vode toliko tega zdravila, da voda postane zelena. Od tega se daje kravi vsako uro po eno žlico. Če ne pomaga, se daje zdravila nekoliko več in krava bo kmalu ozdravela.

Železni opilki in tudi voda, v kateri se je železo ugašalo, je dobro sredstvo zboljšati govedi kosti in zdravilo proti kostolomnici. Živina namreč po slabi paši in kislj krmu posebno iz močvirjev tako oslabi, da pri vstajanju in vleganju začnejo kosti pokati. Še prej, ko se ji je zlomila kaka kost, naj se ji zboljša hrana z zrnjem, praženo moko in dobrim sladkim senom. Dalje ji je koristno dajati štupe od ugašenega apna ali krede, pepela ali tudi oglja. Ako je žlodec pokvarjen, da živina noče jesti, naj se daje pogosto soli z encijanom, kolmežem in pelinom zmešane. Še boljši je prah iz hrastove skorje ali ježic in divjega kostanja. Tako je tudi dober surovi galun. Za pijačo pa služi gori omenjena voda, v kateri se je železo ugašalo ali pa se je v njo železnih opilkov potrosilo.

Žganje in mlo je jako dobro zdravilo za ribanje oteklin pri konjih, katere izvirajo od padca in drugega poškodovanja. Ribati je treba po trikrat na dan in včas zmirati oteklino z mrzlo vodo.

Tudi je žganje jako dobro zdravilo zoper bolečine, katere izvirajo od slabega kovanja konj. V luknjo, ki se od žreblja ali druge stvari napravi, se vlije žganje, s predivom ali pavolo zatakne in noga s kravjekom namazana obveže. Če se je gnoj vsled rane zelo razširil, naj se dotični bolni del ves izreže, potem z žganjem, kateremu se primeša nekaj terpentincova, vsak dan maže, kar bo bolečine hitro ozdravilo.

Žolč avinjski hvalijo nekateri kot dobro mazilo zoper uši pri goveji živini. Vzame se, kadar svinjo koljejo žolč, ter kmalu potem, dokler še teče, se z njim namaže ušivo mest in dobro oriblje. A najboljšo zdravilo zoper uši je čedenje živine in dobra krma, kar stori, da žival preveč ne shujša.

Žveplovi cvet, kateremu se doda amonijakovega gumija, encijana in brinjevih jagod, vsakega po 60 gramov, potem še po 25 gramov antimonovih jeter, voženka in zraven še pet gramov rudečega žvepla, vse to je dobro zdravilo za smrkelj pri konjih. Zdrobi se v prah in trikrat na dan po 20 gramov daje konju na zmoceni krmu.

Žveplovega cveta 100 gramov, kateremu se primeša 120 gramov encijanovih korenin, ravno toliko koprovega semena in četrt kile naribanega breha, vse to je izvrstno zdravilo za kašelj pri govedih. Primešati se mora zraven toliko strdi, da postane zmes kakor močnik, kateri se daje vsako jutro in večer za kurje jajce veliko živini.

Politični pregled.

(Državni zbor) se je v zadnjem času bavil z dunajskimi volitvami v deželni zbor. Seveda so se ob tej priliki socijalni demokratje in dunajski krščanski socijalisti obmetavali z najnedostojnejšimi psovskami, katere pač spadajo v kako dunajsko predmetno beznico, nikakor pa ne v državni zbor. Sicer je pa tem gospodom edino le zato, da ima galerija „Hetz“, kajti cela stvar je pač brez pomena za ostalo avstrijsko prebivalstvo. Končno je bil sprejet predlog, da naj vlada poskrbi, da se ne bode v prihodnje teroriziralo volilcev. Ministri so odgovorili na

več interpelacij, katere pa za nas Slovence niso nikake važnosti. Končno je bil sprejet vladni predlog, da se ji dovoli štiri milijone kron za podporo po elementarnih nesrečah prizadetim okrajem. Sprejeta je tudi vladna predloga o prodaji nepremičnin državne posesti. Politični položaj je nejasen, kakor je bil. Kombinacije o češkonemškem kompromisu so se opustile. O kaki koaliciji niti govora. Državni zbor zopet „dela“, ali koliko časa bo, je pač drugo vprašanje.

(Ogrsko) Vojaška predloga je nespremenjena sprejeta, pač pa je velika gonja proti zvišanju civilne liste. Težko je, ako bo de zamogla prodreti. Mažarski listi hudo napadajo vsled te predloge dinastijo samo, in je državno pravdnštvo že proti dvema listoma vložilo tožbo radi razčlajenja Nj. Veličanstva Ogrski poslanci (Košutovci) so sklenili, da bodo prirejali po celi deželi shode ter ljudstvo ščuvali zoper povišanje civilne liste.

(Italija in naši Lahi.) Italijanski listi pozivljajo laške poslance in merodajne osebe v Avstriji, naj ne zahtevajo popolne laške univerze v Trstu, ampak posamezne fakultete v Trstu, v Inomestu, v Dalmaciji in Istri. Takrat bi bili laški napihajenci razkropljeni po vseh delih jugoslovanskega ozemlja, kakor so njihovi „polenten moharji“. Italijani bi pač bolje naredili, ko bi več skrbeli za svoje sestrskano ljudstvo, da bi mu ne bilo treba beračiti po vsem svetu, kakor pa da se vtikajo v avstrijsko politiko.

(Cesarjev obisk.) Srbski kralj Aleksander obišče po novem letu grob svojega očeta Milana v Krušedolu ter bode pri tej priliki obiskal tudi našega cesarja na Dunaju.

(Srbija.) Srbski kralj je proglasil brata kraljičinega za prestolonaslednika. Čudno je to, da se je morala dotična proklamacija tiskati z največjo tajnostjo.

(Srbija.) V Srbiji se začne zopet ministrska kriza. Vzroki so še neznan.

(Ruski prestolonaslednik) je obolel za sifisico. Zdravniki imajo malo upanja, da bi ozdravel.

(Vstaja v Macedoniji.) Vstaja v Macedoniji se vkjub zimi vedno širi. Vsak dan prihaja k posameznim četam več novih moči. Bolgarski častniki macedonske narodnosti so sklenili vsi izstopiti iz bolgarske službe in pristopiti v po moč macedonskim ustašem. Teh častnikov je pa veliko število. Gotovo je, da bo na spomlad izbruhnila splošna vstaja v Macedoniji.

(Kraljev obisk.) Portugalski kralj je obiskal te dni angleškega kralja Eduarda VII. v Londonu.

(Atentat na belgijskega kralja.) Ko se je kralj Leopold II. zadnjo soboto vračal od črne maše po rajni kraljici iz Gndula-cerkve v svoj dvor, porabil je anarhist Italijan Rubino di Rubini to priliko in trikrat z revolverjem ustrelil na kraljevi voz. Sreča je bila, da so se konji v istem času spustili v dir, in je kralj, ki se je vozil v prvem vozu, srečno odšel nevarnosti.

Krogle so zadele tretji voz in ena je neznatno ranila dvornega maršala grofa d'Oultremont. Napadalec so takoj prišli in policija je komaj ubrala, da ga ni ljudstvo linčalo. Kralj sicer ni kazal nikake razburjenosti in se je takoj po za jutru odpeljal v Groenendaal. Rubino je priznal, da je anarhist, sicer v zvezi z barcelonskimi anarhisti, ali da je hotel umoriti belgijskega kralja na svoj račun. Rekel je, da bi bil že v cerkvi streljal nanj, ali bal se je, da bi drugih ljudi ne ranil. Prišel je nalašč zato iz Londona, kjer je bil dalje časa brez dela. Hotel je tam umoriti angleškega kralja, pa je to misel opustil, ker se mu zde Angleži preneumni, da bi znali dobro izkoristiti kraljevo smrt. Zato je nakanil umoriti italijanskega kralja, pa ni imel denarja za pot v Italijo in je ostal v Belgiji. Izjavil je, da ni imel drugega, akoravno so opazili ljudje, da je bil nekdo z njim, ki je tudi brčkone odnesel revolver, katerega niso mogli najti. Rubino je popolnoma miren, hladnokrvno pričakuje obsodbe. Misli, da ga ne bodo obsodili na smrt, ker ni nikogar smrtno ranil. Rubino je rojen v Bitonto v provinciji Bari, na Laškem. Bil je vojak in je bil radi nekakega članka, ki ga je spisal, obsojen na pet let. Pozneje je bil učitelj francoščine in potem prodajalec v knjigarni Treves v Milanu, kjer je bil radi goljufije obsojen na štiri leta ječe. Oženil se je leta 1890. Žena, ki živi sedaj

Londonu, je blazna. Angleški anarhisti so ga imeli za špijona in so ga v svojih listih hudo napadali. V zvezi je bil z barcelonskimi. Kralj Leopold II. je prejel od vseh strani nabroj častitk. Posebno toplo mu je častital italijanski kralj. Med prvimi častitkami je bila tudi brzojavka grfice Loryay, nekdanje naše nadvojvodinje Štefanije. Jako značilno za značaj kralja Leopolda je, da se je na vse druge častitke zahvalil, a svoji hčeri ni odgovoril. Zločin, ki ga je storil Rubino, se mora obsoditi najstrožje, ali eno dobro posledico je pa le imel. Kralj Leopold ni bil nikakor popularen v svojem narodu. V zadnjem času so skraj vsi belgijski listi jako strogo obsojali njegovo nespravljljivost. Zločin Rubinov ga je zopet malo sprijaznil z ljudstvom. Jako značilno za celo stvar pa je, da je zopet Italijan, ki je storil ta zločin. Bresci, Lucheni, Caserio — smi Italijani. Pač moramo čestitati našim sosedom, da so s svojo „avita cultura“ vzredili tako „slavne“ može!

Književnost

(Nova skladba) V nakladi tvrde J. Stjepišina v Sisku je izšla nova skladba Viljema Gustava Broža „Stan'ce zvezde“, „stan' mjesce“, serenada za tenor ali sopran s spremljevanjem glasovirja. Skladba je v resnici krasna pa jako lahka. Priporočamo jo najtopleje našim solistom in solistinjam. Komad stane 2 K. Dobiva se v trgovini Dragotin Hribarja v Celju ali pa pri založniku.

(Nov hrvatski dnevnik) V Oseku v Slavoniji so hrvatski rodoljubi ustanovili dnevnik, edini v Slavoniji, z imenom „Narodna obrana“. Kakor razvidimo iz programa, ki ga je prinesla „Narodna obrana“ v prvi svoji številki, postavil se je novi list na stališče, katero zastopajo zagrebški opozicijski dnevniki. Onim, ki se zanimajo za razmere naših bratov onstran Sotle, list prav toplo priporočamo.

Razne stvari

(Nagla sodba v Zagrebu odpravljena.) Kakor poročajo hrvatski listi, je ban v ponedeljek, 17. t. m. odpravil naglo sodbo, ki je bila uvedena v Zagrebu radi znanih dogodkov.

(Ognjeniki) Vulkan Kilanea na otoku Hawaii je začel strahovito bijavati. Daleč na okrog se vidi rdečkast dim. Škoda je že velika. Sploh se zatrejuje, da nad 20 let onda ni bilo take erupcije.

(Židje imajo) Pred kratkem je daroval baron Nataniel Rotschild en milijon kron današki polikliniki. Tega pa je hotel prekosit Albert Rotschild in je daroval židovski občini za vzdrževanje Rotschildove bolnišnice dva milijona K.

(V Rajhenbergu na Češkem) je zgorela znana velika tovarna g. A. Jäger. Ognj je nastal vsled drgnjenja stroja, ki ni bil dovolj namazan. (Dvestoletnica mesta Petrograda) Prihodnje leto in sicer 29. 30 in 31. maja obhajali bodo naši bratje na Ruskem 200. letnico, odkar je ustanovil Peter Veliki mesto Petrograd. Petrograjski občinski svet se že zdaj pripravlja na to slavnost. Ožpi bode ob tej priliki 20. novih ljudskih šol, sezidal n v temeljni kamen za novo obč. hišo, za novo učilnico in za veliko bolnišnico. Skupni stroški so proračunjeni na 12 milijonov rublev. Zadnji trije dnevi majnika praznovali se bodo na Ruskem kakor prazniki.

Listnica uredništva.

G. A. Podvršen na Dobrni. Potrjujemo Vam, da Vi niste pisali dopisa in Dobrne v št. 80. „Domovina“

ZAHVALA.

Povodom izgube nam nenadomestljive matere gospe

IVANE IRGL

nadučiteljeve vdove

izražamo vsem prijateljem in znancem za ganljivo sočutje ob bolezn in smrti, kakor vsem darovalcem krasnih vencev najsrčnejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo č. gg. duhovnikom, gg. učiteljem, celemu občinstvu za zadnje spremstvo, kakor vsem gg. pevcem za ganljivo nadgroblico.

Trbovlje, 19. listopada 1902.

(490)

Zalujoči otroci.

Zahvala.

Za mnoge dokaze priročnega sočutja med boleznijo in ob smrti mojega nepoznanega soproga gospoda učitelja

Matije Kolariča

za ganljive nagrobne besede vlč. g. duh. svetovalca, za milo, večkratno tolažbo, ki so jo prinesli vlč. g. kaplan pokojnemu, za prekrasne vence, mnogobrojno udeležbo vlč. gg. učiteljev in učiteljic, za ganljivo petje pri sprevedu rajnega, za obilno spremstvo domačih župljanov izreka najtoplejšo zahvalo

žalujoča vdova Marija Kolarič.

Sv. Marko, 18. novembra 1902.

(487)

Slivovka

dumačega žganja, večje množine, proda

LUKA SENICA

žganjar v Podgorju pri Sevnici (Štajarsko)

liter po 58 krajcarjev. Neznanim pošiljam le proti povzetju. Kupujem tudi od zanesljivih posestnikov namočene slive po 2 gid in vinske (491) drože po 1 gid 10 kr. 2-1

Iščem

koncipijenta

Pogoji ugodni.

Dr. Ivan Šusteršič
advokat v Ljubljani.

(486) 3-1

Učenca

takoj sprejme

FR. RIŽNAR

klepar (špenglar), Ljutomer.

Trgovski učenec

zdrav in krepak, poštenih staršev najmanj (489) 14 let star 3-1

se sprejme takoj
v trgovino mešanega blaga pri JURIJ CE-ROVSEK-u v Šmaru-m nad Morjem.

Patentovane

široke mlatilnice

za gladko slamo.

Igraje lahek

tek.

Goat to

II konj ali

3 krati

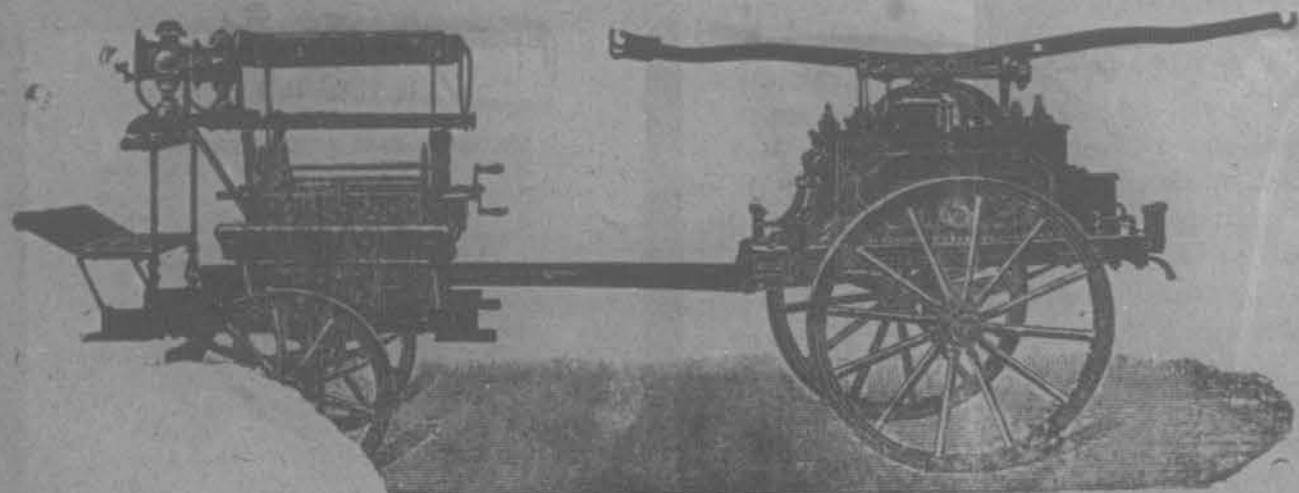
Garancija.

Izvrstna izvedba. M. Nika cenn.

Zahtevajte prospekte zastoj od (110) 12-3 tovarne strojev

PH. MAYFARTH & Co. Dunaj II. L.

Iščemo zastopnike in prekupce.

(456) 50-7

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smihov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom, brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v roku treh dni — ter ne potrebujejo izprašenega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijske orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna, elegantna in cenna. Plačila po dogovoru.

Dr. Vit Červinka
distriktni in sodni zdravnik
v Braslovčah
bodi dolgoletni sekundarni zdravnik bolnišnice v
Pragi, Inmostu in Dunaju, ordinuje v Bra-
slovčah hiš. 14
vsak dan od 8.—10. ure dop.,
v katerem času se zamore z njim zanesljivo govoriti.

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Strupi
Celje, Graška cesta štev. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijskih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Dobra prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika in ki se lahko sliša, da ima spretnosti v trgovini, se sprejme takoj v trgovino mešanega blaga v večjem trgu na Spod. Štajerskem. Ravno tu tudi lahko vstopi

učenka

za to trgovino. Ponudbe pod „150“ na upravn. ništvo našega lista. 2-2

Odlikovan s kolajno na pariški razstavi leta 1900. 6-2

Vse vrste
tamburic

priporoča trdka

J. STJEPUŠIN

v Sisku

na Hrvaškem.

Ilustrovani ceniki
se pošiljajo na
zahtevo franco.

Odlikovan s kolajno na budapeštanski razstavi leta 1896.

Mešane lase

kupuje vsako množino po najvišji ceni JOS.
ERRATH v Mokronogu na Dolenjskem.
(449) 10-6

Gostilna

blizu kopališča se
da na račun ali v
najem.

Kje, pove upravništvo „DOMOVINE“.

(484)

2-2

Katera poštna pomož. ? Kuradnica želi menjati ?

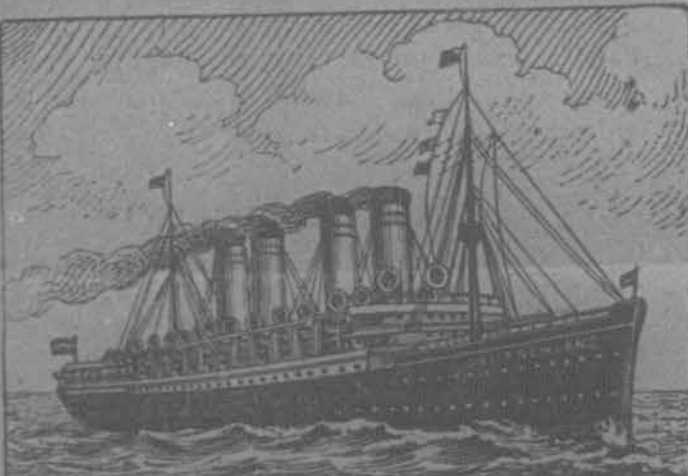
S kom, pove upravništvo „DOMOVINE“.
(468) 3-3

Lepe debele zimske bruške

jabolka, suhe gobe, vsakovrsten fižol,
sploh vse deželne pridelke

— kupi — (477) 4-2

Anton Kolone, trgovec v Celju.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 41

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg štev. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljše železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnice, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Ia Pristen
kranjski laneno-oljniati firnež.

Ia čisto kranjsko laneno olje,

Ia sladko jedilno laneno olje

priporoča ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
(255) kleja v LJUBLJANI 10-4

33 Postranski zaslužek 33
trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim,
deloljubnim in stalno naseljenim osebam
s povzetjem zastopa domače zavarovalne
druške prve vrste. — Ponudbe
pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsako-
mur v teku treh dni, kdor rabi
Antirheumin-mazilo. Cena
steklenici s točnim na-
vodilom in poštino,
ako se denar na-
prej pošlje
gid. 120.

Vse želodčne
bolezni, težko prebavo,
zlasti pri pomanjkanju teka,
riganju in drugih želodčnih slabostih, pri
krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu
krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka
in francoskega čaja. Cena aku-
paj s poštino, ako se de-
nar naprej pošlje 1 gid.
40 kr. Ako je ka-
šel zastarel, se
jetreba dalje
zdraviti

živiljski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najbolje domače sredstvo za vsemogoče notranje
in zunanje bolezni.

Pomada
iz lilij

za lice in roke. Solne
ne pege, zakažni črvi in
vse nečistoče izginejo z njeno
uporabo. Cena lončku s pridejanim
milom s poštino, ako se denar naprej
pošlje, 1 gid. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako
se denar pošlje naprej

FRANZ RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-
ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeb-
linam in vsakovrst-
nim ranam. Z njeno rabo
izgine srbečica v 24 urah, aše
z nadaljno uporabo izgine ozeblina.
Rane se brzo celijo z rabo te masti.
Cena lončku z navodilom in poštino, ako
se denar naprej pošlje, 80 kr.

☛ Stanje hranilnih vlog 16 milijonov K Stanje hranilnih vlog ☛

Mestna hranilnica ljubljska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči tudi to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojuje se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje
in sicer po 4 $\frac{1}{2}$ % do 5%.

☛ Rezervni zaklad nad 370.000 K Rezervni zaklad ☛

Skladni koledar

v najfinejši izpeljavi

dobiti je pri Dragotin Hribarju v Celju. Cena 1 do 2 K. Tudi oddajem bloke brez hrbišča, da se lahko porabijo za vsak drug koledar. Cena za 100 komadov 50 kron. Naročila na bloke prosim v najkrajšem času, da jih ne porabim drugam.

Stroji za prirejanje živinske krme

Stroji za rezanje píce s patentnim kolobarom, ki se jako lahko goni ter prihrani 40%, moči, reznice za repo in krompir, mlini za drobljenje, stroji za parjenje živinske píce, prenosljive štedilne kotlene peči z emajliranim ali z neemajliranim vložnim kotlom, stoječe ali vozeče, za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnogovrstne, kmetijske in gospodarske potrebe itd., nadalje robkalnice za turšico, čistilne mlince za žito, trijere-stroje za izbiranje, stiskalnice za seno in slamo, z ročno gonjo stoječe in vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pluge, valjarje, brane

Najboljše sejalne stroje „**AGRIKOLA**“ (sistem s potiskanjem kolesa) brez smenjevalnih koles za vsako seme, za gorate in dolinske kraje.

Samotvorne patentirane brizgalnice za uničevanje sadnih škodljivcev in peronospore, izdelujejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši, priznani najboljše konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izključno priv. tovarne kmetijskih strojev, li-varen in parnih fužin.

Dunaj, II., Taborstrasse št. 71.

Odlikovane s nad 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami. *

Ilustrovani katalogi zastoj. — Iščejo se zastopniki inprekupci. (424) 10-3

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Prva tržaška razpošiljatev na deželo

France Mirt, Trst

priporoča najgorkeje p. n. slovenskemu občinstvu svojo zalogo kave, riža, južnega sadja, olja, čaja, čokolade, konserv, rib, sira, vina namirnega in za desert itd.

Blago se razpošilja po železnici v količnikih od najmanj 30 kg vsebine sestavljene iz edne ali pa iz več vrst blaga kakor tudi v poštnih količnikih od 4½ kg vsebine.

Vožnino in embalažo plača pošiljatelj.

Poštni količki (4½ kg vsebine franko.)

Kava.		K
Santos I. izbran količ 4½ kg stane		11.40
Santos II.		10.40
Java zelena		12.20
Java gold.		51.20
Ceylon I.		14.24
Ceylon Perl		15.20
Kuba I.		15.60
Portorico ext.		15.20
Mokka prava arab.		16.50

Riz.		K
Karolina količ 4½ kg stane		3.80
Ostiglia glace		3.40
Japonski		2.72

Olje.

v zabojčkih s kositarjevo posodo (Schraubenverschluss.)		K
Nizza extra zabojček 4 kg vsebine		7.50
Genua		7.50
Aixer		7.50
Jedilno		5.80

Vino. (Desert.)		K
Marsala sodček 4 lit. vsebine stane		8.60
Malaga		12.80
Lacrimae Christi		12.50
Madera sodček		12.80
Cipro		11.50
Slovenski biser iz Dalmacije		7.50

Oranče.		K
Mesina v košaricah 30-32 komadov		3.20
Mesina krvave		3.60
Limone		2.80

Milo (Spremitura)		K
najboljše za britev, toaletu in fino perilo zabojček 4 kg vsebine		4.50

Virh.		K
Naturel količ 4½ kg vsebine		5.50
%, Lacrima		6.50
Izbran		9.50

Upam, da slavno slovensko občinstvo ne bo opustilo me podpirati, ker ima pri moji trdki na razpolago ugodne cene, sveže in izborna blago, točno postrežbo in pri tej priliki podpira sorojaka. Obširneje cenike razpošiljam po želji brezplačno ter se na topleje priporočam

Spoštovanjem ulani

(407) 10-6

FRANC MIRT.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Popravila točno in zanesljivo!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
Celje — „Nrodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur; prstanov, uhanov, zapestnic, priveskov, svetinj, križcev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lognon za dame in gospode v srebru in zlatu; jedilnih garnitur, tobatier, ter raznih nastavkov; stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljsh. Bogata izber optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah. Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in cenó.

Solidna postrežba — nizke cene!

(183) **SALAME** 15-12
ograsek gl. 170, domače iz Sunkna gl. 120, domače gl. 1, dunajske 80 kr.
Sunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gl. 110, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago
JANKO EV. SIRO v Kranju.

Osle, brusne kamne za srpe in kose

priznana najboljše blago, 100 kosov 8 K, en poštni zavoj z 15 kosi franko K 2.50 30-26

— razpošilja po povzetju —
J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Kot prava **dobrota**
In potreba za vsako družino se izkazuje vsak dan bolj uporaba

Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljšega namočenja za zrnat kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zabojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.